

İZMİR BAROSUNUN YARGI VE YARGI HİZMETLERİYLE
İLGİLİ "GENEL GÖRÜŞME" AÇILMASI DİLEĞİ

I)- Genel Durum

Ülkemizde bir adliye, daha genel deyiimi ile bir yargı sorunu olup olmadığını tartışmak gereksizdir. Bu sorunun varlığını kanıtlamak için-hele yaşamlarının büyük bir bölümü bu sorunlar içerisinde geçirmiş bizler için-kuşu sal açıklamalara gitmeye rakırlara dayanan gözlemlere başvurmağa iş ihtiyaç yoktur. Bu konuda sorumlu sorumsuz, ilgili ilgisiz anlaşmaya varmamış kimse gösterilemez; her hangi bir ilimizin ve ilçemizin adliye kapısından şöyle bir bakmak, mahkemede davası olan ierada iş takip eden herhangi bir vatandaş ile bir iki kelime konuşmak yeterlidir. Konu sorunun çözümünde, yargının, yargı hizmetlerinin ülkemizin bu günkü ve gelecekteki gereksinmelerini karşılayabilecek dinamik bir bünye ve örgütlenme düzenine nasıl götürülebileceğinde toplanmaktadır.

Hiç şüphe yok adliye, yargı, ülkemizde büyük bir ihmale uğramış, bu ihmalle birlikte sorunlar gittikçe yükselen bir oranda artmıştır. Kim suçludur bu gün vardığımız aşamada bu önemli değildir, önemli olan yargının, yargı hizmetlerinin bu gün içerisinde bulunduğu acınacak durumdur. Hep biliyoruz ki yargı, yargı hizmetleri ülkemizin gelişen ve oluşan koşullarına ayak uyduramamakta, gereksinmeleri karşılamamaktadır. Bu durum vatandaşlarımızın yargı hizmetlerinden büyük ölçüde şikayetine neden olmakta, üzülererek söyliyelir -haklı saymasak bile-bu giderek yargıdan şikayete dönüşmektedir. Sorun şüphesiz, bir ülke bir devlet sorunudur. Yargı hizmetleri inandırıcı bir biçimde gerçekleşmedikçe, gerçekleştirilme olanağı hazırlanıp, açılmadıkça, bırakınız "Adalet Mülkün Temelidir" gibi özdeyişleri kürsülerin önüne yazmağı hatta, "Hukuk Devleti" ilkesinin ülkemizde bir anayasa kuralı olduğunu hatırlatmamızın dahi öyle pek fazla bir anlamı bulunmamaktadır. Hukukun, hakkın yargıda somutlaştığını gerçek hukuk ve hakkın bir ilamda hatta ilamın infazında ifadesini bulunduğunu, bunun ötesinin kuramsal çalışma ve açıklamalar olup, bunlardan ibaret kaldığını biz Avukatlardan daha iyi kim bilebilir. Ülkemiz gerçekten bir hukuk devleti ise, hukuk devleti olmak istiyorsa kanunlarındaki hukuk ve hak kitaplarındaki kuram ve açıklamalar ile yetinmemeli bunların tam anlamıyla ilâmlarda somutlaşıp, gerçekleşmesi olanakları

üzerinde durmalı bunun yollarını açmalıdır. Daha fazla hakimlerin, savcılarının, avukatların ve bütün adliye personelinin olağan üstü gayret ve çalışmalarına güvenemez, bu temel devlet müessesesinin işlerini kişisel gayretlere bırakamayız. Konu çok ciddidir, işin kötüsü sorumlular bu ciddiyetin bilincinde oldukları görünümünü vermekten malesef kaçınmaktadırlar. Elbette ülkemizde hukuk anlayışı önemli aşamalar göstermiş, bu anlayış, -yeterli olmasa bile- bir çok kanunlarımızda yansımaları bulmuştur. Ne varki, yargı ve yargı hizmetleri anlayışımızın Osmanlı Devletinin son dönemlerinde, tanzimatta, ne ise aynı kaldığı gerçeğini görmemezlikten gelemez. Bu yüzdendir ki en çağdaş hukuk kuralları yıllarla süren davalarda, günde otuz davaya bakmak zorunda bırakılan bir yargıcın önünde bir davaya ancak ve en fazla beş dakika ayırabilmek zorunda bırakılmış yargıtayda, bitirmek zorunda kaldıkları işlerin altında bunalmış adliye personelinin kalemünde tozlanmakta, yozlaşmakta giderek tanınamamaz hale dönüşmektedir.

Bu durumdan Türk Avukatları ve Baroları sorumlu değildir. Türk Avukatları ve Baroları bu şikayetlerin ve eleştirilerin muhatabı da değildir. Ancak, hepimizin, bütün Türk Avukatlarının hergün yazıhanelerinde bütün bu düzensizliklerin, kötü örgütlenmenin, gecikmelerin hesabını vermek zorunda kaldığı vatandaşlarımızın çok haklı ve yerinde sorularına inandırıcı bir cevap verememiş olmanın azabını çektikleride bir gerçektir. Bu gün türk avukatı bir yandan yetersiz yargı hizmetleri ve sınırlı usul kanunları içerisinde davasını savunmasını tam anlamıyla yerine getirememiş olmanın, yerine getirebilmek için kendisini ve koşulları zorlamanın bunalmı öbür taraftan yargı hizmetlerindeki düzensizliklerin hesabını vermek zorunda kalmanın azabı içerisinde dir. Bu yük, bu azap kolay taşınır, kolay katlanır bir azap değildir. Gelecek kuşaklara bu çileyi yaşatmamak zorundayız. Yargı hizmetleri düzensiz olduğu sürece ne yargı ne hukuk ve giderek nede devlet güven verici, inandırıcı olamaz. Türk avukatları, türk baroları sorunlara sahip çıkmalı önce "yargı hizmetleri ve sorunları" bilincinin sorumlularda ve toplumda yerleşmesinden başlayarak çözümlerde ve yakın bir gelecekte gerçekleşmesinde etkin bir yer almalıdır.

II)-Yöntem

İlişki ortadadır:yargı hizmetleri,yargı ve hukuk üçü bir birinden ayrılamaz,birisi olmadan diğeri düşünülemez kavramlardır.Hatta yargının iyi düzenlenmesi,yargı hizmetlerinin özenle yerine getirilmesi,getirilebilmesi olanklarının hazırlanması,bir bakıma yargıdaki ve mevzuu,hukuktaki aksaklık ve bozuklukları giderebilir,yargının,hukukun çağın gereklerine ülkenin koşullarına ayak uydurmasını tam anlamıyla değilse bile büyük bir ölçüde sağlayabilir.Ama tersi mümkün değildir;kukuk anlayışı ne kadar gelişmiş olursa olsun,bu anlayış kanunlara ve uygulamaya ne kadar yansıtılmak istenirse istensin başlangıçta da sunmağa çalıştığımız üzere düzensiz yargı hizmetleri ve bunun zorunlu sonucu kötü uygulama hukukun ve yargının ülkenin,çağın gereksinmelerini karşılamasını mümkün kılamaz.Öncelik uygulamada,uygulamaya irkan veren düzelmededir.Ne varki bu güne kadar bu tartışılmaz gerçeği benimseyen bir anlayış içerisinde çalışılıp,çaba sarfedildiği pek söylenemez.Yargının,yargı hizmetlerinin sorunlarının tartışılmasına,çözüm yollarının bulunup gerçekleştirme yollarının bulunmasına ayrılan zaman genel hukuk sorunlarına ayrılan zamanın yanında çok cüz'i kalmaktadır.Hukuk devletinin gerçekleşmesinin nasıl bir düzenlemeyi gerektirdiği ve bu düzenlemenin nasıl sağlanacağı sorunu hukuk devletinin içeriğinden daha mı az önemlidir.Hukuk devletinin içeriği belirlenmeden nasıl bir düzenleme ile gerçekleştiği ve bu gerçekleşmenin sağlanacağı mümkün olamaz itirazı haklı olsa bile bu gün için önemli değildir.Zira bu sorunlar üzerinde yeterince durulmuş,boyutları ortaya çıkmıştır.Bu gün içerisinde bulunduğumuz aşama düzenlemenin nasıl yapılacağı ve yargının,yargı hizmetlerinin ülkemizin,halkımızın gereksinmelerini karşılayacak dinamik bir yapıya nasıl kavuşturulacağıdır.Yöntemimiz bu olmalı,bununla sınırlandırılmalıdır.Zaten konumuzda budur.

Bu da elbette sorunlar ve nedenleri üzerinde durmamızı gerektirir.

III)- Sorunlar ve nedenleri

Sorunların nedenlerinden önce üzerinde durulması gereken,elbette sorunların neler olduğudur.Bu konuda önemli bir anlaşmazlık olacağını sanıyoruz.

(Sahife 4)

Kırtasiye, bina, araç, gereç noksanlıklarından başlamakta hukuk sisteminin anayasa, çağın gereklerine ve ülkemizin koşullarına ayak uyduramamasına kadar uzanmaktadır.

Kanımızca asıl sorun, sorunları tanımakta toplanmaktadır. Ülkemizde bu güne kadar, üçüncü beş yıllık kalkınma planı'daki genel ve tabii genelliği ölçüsündeki soyut çalışmaları bir tarafa bırakırsak yargı sorunlarının ayrıntılarına girmek suretiyle ele alınıp, bir tanımlama çabasında -Barolar ve Barolar Birliği dahil- pek girilmemiş, şikayetlerden tanımlamaya geçilmemiştir. Bu nedenle asıl ve ilk yapılması gereken ayrıntılı bir çalışmaya girişmek, adliyenin, yargının sorunlarının tanımlanmasını yapmaktır. Bu tanımlamanın sorunları sorunları ve sorunlarla birlikte nedenleri kesin bir biçimde ortaya çıkaracağı açıktır. Bu aşamaya gelindikten sonra çözüm artık zor olmayacaktır. Bu yapılmadığı elimizde ülkemizin bu gün mevcut ve yarın ortaya çıkabilecek yargı hizmetleri ve yargı sorunlarını ortaya koyan bir tablo ayrıntılı çalışma olmadığı sürece sağlıklı bir politika saptamamız mümkün değildir.

Yargının, yargı hizmetlerinin daha iyiye doğru gitmesi, gereksinmelerin karşılanması için, elbette, arada birde olsa bazı çabalar sarf edilmiş bulunmaktadır. Bir şehirde yeni bir mahkeme kurmak, bir mahkemenin işini diğerine aktarmak v.b. şekilde görünen parakende ve şikayetleri giderme amacına yönelik bu çabaları gidermek şöyle dursun dahada arttırdığı bir gerçektir. En yakın örneği Sulh Hukuk ve Asliye Hukuk mahkemeleri arasındaki vazife ayırımını değiştiren hukuk usulü değişikliğidir. Vatandaşın Asliye Hukuk Mahkemesi kapısı önünden alıp sulh Hukuk Mahkemesi kapısı önüne getirmek ve orada sıra bekletmek herhalde bir çözüm değildir. Çabalarımız, şikayetleri giderme amacı ile sınırlı kaldığı sürece varacağımız sonuçlar değişmeyecek her çabanın sonunda aynı noktaya gelmekten kurtulmak mümkün olmayacaktır. Ülkemizin yargı ve yargı hizmetleri sorunları nelerdir? Bu sorunun kesin, belirli, bir cevabı yoktur ve bu cevabın bulunmaması çok acı bir gerçeği ortaya koymaktadır. Ülkemizde yargı ve yargı hizmetleri sorunundan önce, yargı ve yargı hizmetlerinin, sorunlarının neler olduğu sorunu vardır.

Üçüncü beş yıllık plan döneminde adalet reformunun gündeme getirilmiş olmasına rağmen, ciddi herhangi bir çalışma ve girişim yapılmamış olması, bu sorunun boyutları ve önemini belirtmektedir.

2)-Alt yapı, (Bina, araç, gereç ve kırtasiye)

Bina, araç, gereç, cezaevleri, basılı kağıtlar, kalem, dolap, arşiv, dosya ve benzerleri yargı hizmetlerinin diğer kamu hizmetlerinde olduğu gibi alt yapıdır. Yargı ve yargı hizmetleri üzerinde dünyanın sorunlarını saptar, çözüm yolları önerirken bu asıy yapıyı varsaymamız doğaldır. Oysa bu yanlış bir varsayım olacaktır.

Tekrarında yarar görmüyoruz: Bir çok şehrimizde yargı hizmetlerinin yerine getirileceği bina yoktur. Olanların çoğu ise yargı erkinin saygınlığını küçültecek yada bakımsız, harapve pistir. Mahkemelerin çoğu mahkeme kavramının somut görüntüsü biçiminden yoksundur. Hakimler genellikle çalışacak oda bulamamaktadırlar. Sadece oda olmaması nedeniyle çok ihtiyaç duyulduğu halde yine bir mahkeme teşkil edilmediğini niçin saklıyalım.

Adli işlerin yürütülmesi için gerekli basılı kağıt bulunmadığını, örneğin makbuz bulunmaması sebebiyle para verilip, para alınmadığını, adli işlerin gerçekleştirilemediğini bilmiyormuyuz. Adliyenin kırtasiye ihtiyaçlarına az veya çok katkıda bulunmayan, bulunmak zorunda kalmayan kaç Avukat kaç Baro vardır. Tahsisat olmaması nedeniyle yapılamayan takkikatlar bu yüzden aylarca sonuçlanmayan davaları bütün vatandaşlarımız öğrenmelidir.

Adliye personeli fevkalade güç koşullarda hizmet görmeye çalışmaktadır. Bir inceleme yapılırsa yüzbinlerce dosyanın sakat yada Başkatiplerin zimmetinde bu dosyalar saklanıp korunabilecek bir dolap sağlanmadan terk edildiği hemen anlaşılacaktır.

3)-Adliye Personeli

Yargı hizmetlerinin yürütülmesinde, katip, başkatip, icra memuru v.b. personelin önemi yargıç ve yargıçlardan daha az önemli değildir. Oysa Adliye personeli yeterli değildir. Bu yetersizlik hem nitelik, hem, nicelik yönündendir. Adliye kalemlerinde ve icra dairelerinde on kişinin yapabileceği iş üç kişiye, üç kişinin yapabileceği bir kişiye bırakılmıştır. İnsan gücü ve zaman sınırlı olduğuna göre bunun doğal sonucu katiplerin, icra memurlarının

(Sahife 6)

bazı işlere diğerlerine göre öncelik vermesidir. Bu öncelik verme elbetteki bahşişe dönüşecektir.

Adliye personelinin niteliği ise gittikçe önem kazanmaktadır. yetmiş, tutanak katibi, başkatip ve benzeri personelin yerlerine alınanlar gerek dil ve gerekse adli işlemler yönünden yetişmemiş durumdadır. Yargı hizmetlerinde ilk akla gelen tutanaklar, hukuki kavramları bilmeyen, -dil eskiliği nedeniyle bilmesinde olanak bulunmayan kişilerce tutulmakta, bu durum bir taraftan hakimlerin işlerini güçleştirirken öbür taraftan tutanakların sıhhatine gölge düşürmektedir.

4)-Usul kanunları

Ülkemizde gerek hukuk mahkemelerinde ve gerekse ceza mahkemelerinde uygulanan usul kanunlarının yeniden ele alınması, yeni bir düzenlemeğe gidilmesi zorunludur.

a)-Usul kanunlarında bilirli usul ile mahkemelerde uygulanan usul farklıdır. Söyle söyleyebiliriz, uygulama, yargılara usullerine kanunlarda yazılı olduğundan çok başka bir anlam vermiştir. Bu bir taraftan davaların gereksiz uzamalarına sebep olurken öbür taraftan dava ile ilgili kişilerin aleyhine sonuçların doğmasına sebep olmaktadır. Bu ilgililerin yararına yapılan yorum ve uygulamalarda dahi böyledir.

b)-Usul kanunları tek olmasına rağmen bir kaza dairesinden diğerine değişen, hatta bir mahkemeden diğerine göre farklı olan birçok usuller vardır.

c)-Usul kanunlarımız hem temel fikirleri hemde çağımızın gerekleri bakımından ülkemizin gereksinmelerine cevap teşkil edememektedirler.

Ceza usulündeki aktif hakim ilkesini, hazırlık ve ilk soruşturmanın gizliliği kuralını ne savunma anlayışıyla ne hukuk devleti ile nede anayasamız ile bağdaştırma olanağı yoktur.

Hukuk usulünde "Gıyabı", vazife veya yetki uyumsuzluklarında davanın vazifeye veya yetkili mahkemeye yollanması yerine reddedilmesini açıklama imkanı bulmak, bir türlü anlaşılamayan ve bu yüzden uygulanamayan ıslah'ı hatırlamak, hukuki veya maddi bakımdan "Ön mesel" kavramının bir kaç mahkeme dışında bir türlü uygulanmadığını düşünmek, davacının ve davalının-Usul hükmüne rağmen delillerini

(Sahife 7)

dava dilekçesi ve cevap yazısı ile birlikte belirliye bilmelerinin izahını yapmak içinde yaşadığımız anlamsızlığı vurgulamamız için hemen akla geliveren örneklerdir.

5)- Örgütlenme

a)-İdari yargı

İdari yargının sorunu bellidir.çalışma alanları çok sınırlı bulunan il veya ilçe idare kurullarını bir tarafa bırakarak,gerçekte adli çekişmelerden daha az olmayan idari çekişmelerin tümünün tek bir mahkemede görüldüğünü,bu mahkemenin hem yüksek hem de ilk kademe mahkemesi olduğunu hep biliyoruz.Çözüm,il idare mahkemeleri kanun tasarı ile ortaya konmuş,ama bir türlü gerçekleştirilememiştir.

b)-Adli Örgütlenme

Ülkemizde adli örgütlenmenin gerek yer olarak ve gerekse vazife olarak hangi temel fikre dayanak yapıldığı belli değildir.Öbür taraftan 469 sayılı kanun,toplumun gelişmesiyle birlikte ortaya çıkan yeni ihtilaf ve ihtiyaçlara karşılık verememiştir;bu özel kanunlarla yeni yeni mahkemelerin kurulmasıyla açıkça görülmektedir.Üstelik özel kanunlarla kurulan bu özel mahkemeler adli örgütümüzün,kendi çerçevesi içerisinde uyumlu, 469.sayılı kanunun temel düşüncesinden uzaklaşmasına sebep olmuş, bu gün temel adli örgütümüzün yanında,bu temel örgütle uyumlu bulunmayan özel adli örgütler meydana gelerek varlıklarını sürdürmüşler,sonuçta adli örgütümüzde "genellik"ilkesinin kaybolduğu yerine özellik ilkesinin geçerlik kazandığı görülmüştür.

Bunda,469 sayılı kanunun "Mahkemeye göre usul"ilkesini benimsemesinin önemli bir rolü vardır.Bu sonuçta her usule göre bir mahkeme ya da her ihtiyacı karşılayacak bir usul ve bir mahkeme teşkilatı uygulamasına yol açmış,ne kadar mahkeme varsa o kadar usul vardır noktasına gelinmiş,bunda karar kılınmıştır.

Mahkemeye göre usul mü yoksa usule göre mahkeme mi? aslında bu ikisini birbirinden ayırmak bir hayli zordur;bir hukuk mahkemesini uygulayacağı hukuk usulünden,bir ceza mahkemesini de uygulayacağı ceza usulünden ayrı nasıl düşünebiliriz?

(Sahife 8)

IV)- Ne yapabiliriz

Başlangıçtada arzettiğimiz üzere, ne türk Avukatları ne de Barolar ve Barolar Birliği olayın sorumlusu değildir. Ne varki bu sorunlara sahip çıkmak, sorunların ve çözümlerin ortaya çıkıp gerçekleşmesinde etkin bir yer almak zorundadırlar. Bu sadece vatandaşlık bilincinin değil aynı zamanda meslek ve "adalet bilincinin bir gereğidir. Genel şikayet korosuna katılmakla bir şeyi halledemeyeceğimizi artık öğrenmemiz gerekir. Faldıki hem 1136 sayılı kanun hemde üçünoü beş yıllık kalkınma planının birinci yıl uygulama planı Türkiye Barolar Birliğine bu bakımdan görevlerde vermiş bulunmaktadır.

Sorunlar iki noktada toplandığına göre çözümlerde elbette birisi yakın diğeri uzak vadede olmak üzere iki ana noktada toplanacaktır.

1)-Yakın vadede.

Yargılama ve yargı hizmetleri sorunları ne olursa olsun sorunların çözümünde hangi temel fikirden hareket edilerek nasıl bir çözüm yolu veya yolları öğrenilirse öğrenilsin, önce gerçekleştirilmesi gereken yargı hizmetlerinin yerine getirilebilmesinin ön şartı olan bina araç ve gereçlerin yeterli ölçüde sağlanması, adliye personelinin gerek nicelik ve gerekse nitelik bakımından yeterli hale getirilmesidir.

a)-T.B.B.Yönetim Kurulu ya doğrudan doğruya yada kurduğu bir komisyon veya görevlendirdiği bir büro vasıtasıyla önce ülkemizde yargı hizmetlerinin "bina, araç, gereç, kırtasiye v.b" ihtiyaçları bakımından bir "durum tesbiti" yapmalıdır.

Durum tesbiti raporunda, yargı gereksinmelerine-diğer kamu harcamalarıyla karşılaştırılmalı bir biçimde-ayrılan tahsisat ile gereken harcama, cari ve yatırım (bina, ceza evi) miktarı belirlenmeli, yargı ve ceza evi harçlarından devletçe sağlanan gelir miktarı yıllara ve yerlere göre açıklanmalıdır.

b)-T.B.B. bu rapora dayanarak bir yandan ilgili bakanlıklar nezdinde teşübbüse geçerken öbür taraftan T.M.M. bütçe komisyonunda açıklamalar yapma olanağı sağlamalı , tahsisatların artması için çalışmalıdır.

Ayrılan tahsisatların harcanmasının takipçisi olmalıdır.

c)-Ceza evleri harcını adliye binaları harcına dönüştürecek ve icra takiplerinde alacaklımı hukuk davalarında davacıyı aynı oranla(örneğin % 3) ödeyeceği bir kanun tasarısı hazırlamalıdır. Kanun tasarısında bu eski ceza evleri yeni adliye binaları ve ceza evleri harcının genel bütçenin dışında tutulması ve sadece

aa)-Adliye binaları yapımında,

bb)-Ceza evleri yapımında

cc)-Yargı hizmetleri ihtiyaçlarında

dd)-Adli yardım fonlarında sarfedilmesini gerçekleştirecek hükümler bulunmalıdır.

d)-Adliye personeli ihtiyaçları keza tesbit edilmeli, bu personelin yetiştirilmesi için,

aa)-Türkiyenin çeşitli bölgelerinde adliye meslek okullarının açılması için gerekli hazırlıkların yapılarak sağlanması,

bb)-Adliye komisyonları ve Barolar işbirliği ile adliye personeli yetiştirme kurslarının açılması için çalışılmalıdır.

2)- Uzak Vadede.

Yargının ve yargı hizmetlerinin yeniden düzenlenmesini sağlamak üzere:

a)-T.B.B.yargı sorunlarını belirleyecek bir çalışma düzeyine girilmesi, sorunların ve çözümlerinin saptanması

b)-Hukuk mahkemeleri usulu kanunu tasarısı

c)-Ceza mahkemeleri usulu kanunu tasarısı

d)-Özel mahkeme kuruluşuna olanak vermeyecek bir hizmet mahkemeler kuruluşu kanunu tasarısı (Usullerle birlikte alabileceği gibi bunlardan bağımsız bir kuruluş kanunu ön tasarısında olabilir)

e)-Bütün kamu hizmetlerinin, dilekçeye göre değil, sözlü başvurma veya başvurma formları doldurma suretiyle görülmesini sağlayacak bir düzenlemenin yerleşmesini sağlayacak tetbirleri ön gören bir ön tasarı çalışması,

f)-Sanık, tutuklu veya gözaltına alınanlara işkence yapanlara insanlık dışı işlemler uygulayanların bu gibi olayları haber alıpta işlem yapmayanların cezalandırmasını ön gören bir kanun öntasarısı hazırlamalıdır.

(Sahife 10)

g)-Adli zabitanın kurulması ve ve C.savcılarının bağımsızlaştırılmasını gerçekleştirecek tasarılar hazırlamalı,

Bu konular üzerinde kamu oyu oluşturmalı, hazırlanan ön tasarıların kanunlaşması ve uygulanması için demokratik bütün yollara başvurulmalıdır.

S O N U Ç : Yukarıda takdirlerinize sunulan hususlar, şüphesiz, bu güne kadar Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulunun hemen hemen her toplantısında gerek yönetim kurulu raporlarında, gerek yönetim kurulu raporları eleştirilerinde ve gerekse "dilekler" de ortaya konulmuş, önem ve ciddiyeti üzerine dikkatler çekilmiştir. Ancak konunun belirli bir gündem maddesi halinde ortaya konulması sorunların belirli bir çerçevede içerisinde ele alınmasına yardımcı olacak, tartışma ortamının gelişmesini sağlayacak, somut kararlara varılmasına imkan verecektir.

Yargı ve yargı hizmetleri sorunları üzerinde genel görüşme açılması dileğimizin kabulünü; ülkemiz, halkımız ve mesleğimiz bakımından bu çok önemli konularda alınacak somut kararlar ile Türkiye Barolar Birliğinin daha etkin bir çalışma düzeyine girmesinin sağlanmasını takdirlerinize sunarız.

Izmir Barosu Başkanlığı